

forflag, der efter min Overbevisning netop er et af dem, som ville faae meget stor Virkning. Vi maa ikke fæste Diet allfor stærkt paa Mindretallet, thi Lovforslaget indeholder ogsaa en Ret for Flertallet, og det kan tidt og ofte være, at Flertallet vil benytte den Ret, som Lovforslaget nærmest giver Mindretallet. Det synes mig, at der under alle Omstændigheder ikke kan være nogen Betenkelighed ved en Lov som denne; thi vi maa endelig huske paa, at denne Ret ikke kan bruges af Andre end af indsatte Sognepræster, og skulde der end være en let Bevægelse mellem Beboerne, saa vide vi jo Alle, at Sognepræsten for det Første er Embedsmand, og dernæst, at det slet ikke falder sammen med en Sognepræssts Interesse at paatage sig en saadan Uleilighed, som det er at reise fra det ene Sogn ind i det andet for at foretage kirkelige Handlinger. Der maa foreligge noget ganske Alvorligt, for at en Sognepræst, der er ansat af Staten og staaer under dennes Tilsyn, paa denne Maade skal risikere at miste baade Embede og Pension, hvis han ikke bærer sig rigtigt ad og hert ligger der jo en stor Betyngelse for, at der ikke vil kunne ske noget som helst Ulovligt. Jeg tror nu at kjende den høitærede Minister allfor nøie til, at det skulde kunne nytte Noget at ville presse ham til at gaa ind paa Slutningen af § 5, men jeg vil alligevel lægge mit Duffe til deres, som allerede have spurgt den høitærede Minister, om han dog ikke vil lade dette Punkt blive staaende. Dersom den høitærede Minister, dette Things Flertal og Folkethinget kunde enes om denne Bestemmelse, saa vilde vi derved være ude over et meget stort Spørgsmaal, som ellers vil fremstaa om meget kort Tid. Man maa sige, hvad man sige vil om Valgmenighederne, saa er dog den Slags Valgmenigheder, som kunne opstaa efter Lovforslagets § 5, naturlige Menigheder, hvortil de, som opstaa efter Valgmenighedsloven af 1868, ere unaturlige Menigheder. Hverken Regjeringen eller den lovgivende Forsamling skulde lægge an paa at beholde denne sidste Slags Menigheder, og deres Fremkomst tror jeg vilde modvirkes, naar § 5 blev staaende i sin nuværende Form.

Ploug: Da den sidste ærede Taler er kommen tilbage til den Bestemmelse i § 5, som slutter Paragrafen, skal jeg tillade mig en eneste Bemærkning. Jeg tror, det ærede første Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) har fuldkommen Ret i, at Brugsretten til Kirken, hvem der saa end eter Kirkebygningen og Kirketjenden, ubetinget og udelukkende tilkommer Menigheden; men dette vil jo sige Flertallet af Menigheden, forsaavidt der er mere end een Anførelse i denne, og altsaa vilde det komme i Strid med dette Princip, om man fastsatte, at 10 Familier skulde have Lov til at bruge Kirken; thi disse 10 Familier, der have sluttet sig til en anden Præst, have jo derved virkelig skilt sig fra den Menighed, hvori de bo, og forenet sig med en anden Menighed. Jeg skal i Dvrigt gjerne indrømme, at der ikke er stor Fare ved at træffe en saadan Bestemmelse; men jeg tror dog, den er uheldig. Selv om alle Menigheder ere saa fordragelige, som det ærede Medlem for 9de Kreds (M. Andersen) syntes at antage, saa vil Ufordrageligheden netop let vækkes, naar et lille Mindretal i Menigheden kunde have ubetinget Ret til at benytte Kirken, naar det vilde. Jeg skal dernæst gjøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse er ganske overflødig; thi i Reglen vil en fremmed Præst aldrig blive kaldt til et Sogn, undtagen naar der enten er Afgang, Barmdaab eller Sigt at foretage, og saa vil han, som det ærede kongevalgte Medlem her bagved (Carlsen) forklarede, være berettiget til at tale for dem i Sognet, som ville høre ham. Og paa denne Maade vilde dette Lovforslag, naar det blev til Lov, ganske vist have en meget god Virkning i Retning af Fordragelighed; thi baade Præsten og Menigheden vilde saa vænne sig til at se Kirken benyttet af Andre end netop Sognepræsten, og følgelig vilde det, naar et Par Aar vare gaaede, hverken falde Præsten eller Menighedens Flertal ind at negte en fremmed Præst, som havde Tilhørere i Menigheden, at benytte Kirken. Bestemmelsen er altsaa overflødig, og den kan derfor særdeles vel stemmes ud.

Ministeren for Kirke- og Under.